

lehte läbbi, et ne billeti, kelle käen nemma ka veel olnes, middage ennamb ei massa; nink sinnule antas perrast wastsid billetid. Ent panne häste tähhele: Sinno billete numbri ja väljaandmis-päiw, mes siinna sisse omma kirjotedu, peawa sul essieralde väljakirjotedu ollema, ni et sa neid wöit Kreditkassale üllesanda, kui ûts billet om so käest kaonu. Muido ei wöi siinna mitte wastset billetit sada. Eggauits kirriko-oppetaja teep wist walmi melega omma lihhelunka mehhile sedda hääd, et ta neid numbrid ja väljaandmis-päiva neide billetest ütte ramato sisse kirjotap, mes ei wöi ärrakauda nink kost temma ehk temma perrantulleja ärrakaunist billetist wöip tunnistust anda. Nidasamma tallitap wist eggapetaja omma lihhelunka rahwale billete siszewahhetamist ehk rendi ehk rahha taggasisamist.

7. Essierralikult sünnes waistelaste rahha, seni kui nemma tävwrealisses sawa, ja tedda neile tarbis läáp, Kredit-kassa sisse rent-rendi päle anda. Sis om ta neile tävweste hoijetu nink saap neile ommal ajal kasvuga kätte. Tijate kül, kuis waistelaste perrandus saggede ärrahädüp. Rahha jááp, kes teed kelle petja wai mõnne waise kätte, ke tedda wimate ei jöwva väljamassa, ja wöip ka fogrokonna ladikust ärrakauda, seest et kohtomihhe ja mõisawallitseja saggede töine töise perran waeldawa. Hobbone, lehm, ehk lammast läáp wannas, lõppep ärra ehk om ammo ärratappetu, kui lats sanu ülleskaswanus. Nöiwa omma mitmal wiil ärrakaonu. Kes wöttap wai jöwwap ka särast perrandust, mes ni kattuw om, allati hoita! Hä hoitja essi ehk kleep ärra, nink waiselatse hä jááp ja kaup kes teed kelle riissja kätte. Es seperast parremb olle kui lats veel väikene om, kik särast párandust sündsa hinna eest ärramüwwa, nink rahha Kreditkassa sisse anda, ke ei kole, — nink temma billetit fogrokonna ladiko

panda? — Ent holelik essa, fel rahha om latsfile perranduses jäätta, teep kikeparrembaste kui ta neile, funni ta veel ellun om, essi eggauittele essierralde ütte Kreditkassa-billeti wahhetap ehk ostap nink tedda temma päle lassep kirjotada. Sis tijap ta kindmaste, et temma rahha, kui temma silma finnilawa, laste sekka ni om ärrajaetu, kui temma häsoudminne ja taheminne olli, nink et ta neile ka terwe jááb hoijetus.

8. Wimäte ütlep wahhest mõnni: „Kui ma omma rahha olle Kreditkassa sisse andnu, nink mul om tükkis ajas paar rublat waja, sis om mo rahha sääl fanni ja ma ei wöi taast billetist mitte ütte rublat wötta.“ — Tühhhi murre, armas föbber! Kui sa omma billeti näüdat, sis ussup töine sulle ka ûts paar rublat; ehk kui ta sinno muido ei ussu, sis wöit sa omma billeti talle pandis anda.

Olleme nüüd kül ommast arwust sedda asja figite selletanu. Kes wahhest veel ennambat sellestust tahhap, se ostko hennele minnewa aastaja kalendrit, mes nüüd, kui ta ajastaig mõda om, kül wiise koppika eest wöip sada. Ent mõistliko mihhe selletago sedda nõrgule nink tötte mihhe fergemeelissile, et nemma uskwa. On eggauittele, ke hääd nduwo wastawöttap! Ta ei já kahjo ei ka häü sisse, enge lõowwap hääd. — Mu eest jágo aus luggeja kik se ajastaig Jummalaga!

♪. ♪.

Ärge törrelke, ausa kirriko-oppetaja, wai mes Te ollete, ärge törrelke ni väga meisse marahwast, et nemä sedda miñewa-aastatse kalendri oppust rahha kaswatamisest ei olle ni häste tähhele pandnu, kui Teije arwate waja ollewat. Küt ei olle Teije törreleemist ärrateninu. Se wöip olla, et ûts ja